

¹Ahas war zwanzig Jahre alt, da er König ward, und regierte sechzehn Jahre zu Jerusalem und tat nicht, was dem HERRN wohl gefiel, wie sein Vater David,² sondern wandelte in den Wegen der Könige Israels. Dazu machte er gegossene Bilder den Baalim{~}³ und räucherte im Tal der Kinder Hinnom und verbrannte seine Söhne mit Feuer nach den Greuel der Heiden, die der HERR vor den Kindern Israel vertrieben hatte,⁴ und opferte und räucherte auf den Höhen und auf den Hügeln und unter allen grünen Bäumen.⁵ Darum gab ihn der HERR, sein Gott, in die Hand des Königs von Syrien, daß sie ihn schlugen und einen großen Haufen von den Seinen gefangen wegführten und gen Damaskus brachten. Auch ward er gegeben unter die Hand des Königs Israels, daß er einen großen Schlag an ihm tat.⁶ Denn Pekah, der Sohn Remaljas, schlug in Juda hundertzwanzigtausend auf einen Tag, die alle streitbare Leute waren, darum daß sie den HERRN, ihrer Väter Gott, verließen.⁷ Und Sichri, ein Gewaltiger in Ephraim, erwürgte Maaseja, einen Königssohn, und Asrikam, den Hausfürsten, und Elkana, den nächsten nach dem König.⁸ Und die Kinder Israel führten gefangen weg zweihunderttausend Weiber, Söhne und Töchter und nahmen dazu großen Raub von ihnen und brachten den Raub gen Samaria.⁹ Es war daselbst aber ein Prophet des HERRN, der hieß Obed; der ging heraus, dem Heer entgegen, das gen Samaria kam, und sprach zu ihnen: Siehe, weil der HERR, eurer Väter Gott, über Juda zornig ist, hat

¹كَانَ أَحَاظُ ابْنِ عِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ سِتَّةَ عَشْرَةَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، وَلَمْ يَفْعَلِ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْتِي الرَّبِّ كَدَاوُدَ أَبِيهِ،² بَلْ سَارَ فِي طُرُقِ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ، وَعَمِلَ أَيْضًا تَمَاثِيلَ مَسْبُوكَةً لِلْبَعْلِيمِ.³ وَهُوَ أَوْقَدَ فِي وَايِ إِبْنِ هَشُومَ وَأَحْرَقَ بَيْنَهُ بِالنَّارِ حَسَبَ رَجَاسَاتِ الْأُمَمِ الَّذِينَ طَرَدَهُمُ الرَّبُّ مِنْ أَمَامِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.⁴ وَوَدَّحَ وَأَوْقَدَ عَلَى الْمُرْتَعَاتِ وَعَلَى الْأَثَلَالِ وَتَحَتِ كُلِّ شَجَرَةٍ حَضْرَاءَ.⁵ فَدَفَعَهُ الرَّبُّ إِلَهُهُ لِيَدِ مَلِكِ أَرَامَ، فَصَرَبُوهُ وَسَبَّوْا مِنْهُ سَبًّا عَظِيمًا وَأَتَوْا بِهِمْ إِلَى دِمَشْقَ. وَدَفِعَ أَيْضًا لِيَدِ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ فَصَرَبَهُ صَرْبَةً عَظِيمَةً.⁶ وَقَتَلَ فُحُّ بْنُ رَمَلِيَا فِي يَهُودَا مِنْهُ وَعِشْرِينَ أَلْفًا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ الْجَمِيعَ بَنُو بَاسٍ لِأَنَّهُمْ تَرَكُوا الرَّبَّ إِلَهَ آبَائِهِمْ.⁷ وَقَتَلَ زَكْرِي جَبَّارَ أَفْرَايِمَ مَعْصِيَا ابْنَ الْمَلِكِ، وَعَزْرِيْقَامَ رَيْسَ الْبَيْتِ، وَالْقَانَةَ تَائِي الْمَلِكِ.⁸ وَسَبَّيْ بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنْ إِخْوَتِهِمْ مِنْتِي أَلْفٍ مِنَ النِّسَاءِ وَالنَّبِيِّينَ وَالنَّبَاتِ، وَتَهَبُوا أَيْضًا مِنْهُمْ غَنِيمَةً وَأَفْرَةَ وَأَتَوْا بِالْغَنِيمَةِ إِلَى السَّامِرَةِ.⁹ وَكَانَ هُنَاكَ تَيْيُّ لِلرَّبِّ اسْمُهُ عُودِيدُ، فَحَرَجَ لِلِقَاءِ الْجَيْشِ الْآتِي إِلَى السَّامِرَةِ وَقَالَ لَهُمْ، هُوَذَا مِنْ أَجْلِ عَصَبِ الرَّبِّ إِلَهِي أَبَائِكُمْ عَلَى يَهُودَا قَدْ دَفَعْتُهُمْ لِيَدِكُمْ وَقَدْ قَتَلْتُمُوهُمْ بِعَصَبِ بَلْعِ السَّمَاءِ.¹⁰ وَالآنَ أَنْتُمْ عَازِمُونَ عَلَى إِحْصَاعِ بَنِي يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ عَيْدًا وَإِمَاءَ لَكُمْ. أَمَا عِنْدَكُمْ أُنْتُمْ أَنَامُ لِلرَّبِّ إِلَهُكُمْ.¹¹ وَالآنَ اسْمَعُوا لِي وَرُدُّوا السَّبْيَ الَّذِي سَبَيْتُمُوهُ مِنْ إِخْوَتِكُمْ لِأَنَّ حُمُوَّ عَصَبِ الرَّبِّ عَلَيْكُمْ.¹² ثُمَّ قَامَ رَجَالٌ مِنْ رُؤُوسِ بَنِي أَفْرَايِمَ، عَزْرَتَا بْنُ يَهُوحَاتَانَ، وَبَرَحِيَا بْنُ مَسْلِيمُوتَ، وَبَحْرَقِيَا بْنُ سَلُومَ، وَعَمَاسَا بْنُ جِدْلَايَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ مِنَ الْجَيْشِ¹³ وَقَالُوا لَهُمْ، لَا تَدْخُلُونَ بِالسَّبْيِ إِلَى هُنَا لِأَنَّ عَلَيْنَا إِئْمًا لِلرَّبِّ، وَأَنْتُمْ عَازِمُونَ أَنْ تَزِيدُوا عَلَيَّ حَطَابَاتَا وَعَلَى إِئْمَتَا، لِأَنَّ لَنَا إِئْمًا كَثِيرًا وَعَلَى إِسْرَائِيلَ حُمُوَّ عَصَبِ.¹⁴ فَتَرَكَ الْمُتَجَرِّدُونَ السَّبْيَ وَالنِّهْبَ أَمَامَ الرُّؤَسَاءِ وَكُلِّ الْجَمَاعَةِ.¹⁵ وَقَامَ الرِّجَالُ الْمُعَيَّنَةُ أَسْمَاؤُهُمْ وَأَخَذُوا الْمَسْبُوبِينَ وَالنِّسَاءَ كُلَّ عُرَاتِهِمْ مِنَ الْغَنِيمَةِ، وَكَسَتْوَهُمْ وَحَدَوْهُمُ وَأَطْعَمُوهُمْ وَأَسْفَوْهُمُ وَدَهَنُوهُمْ، وَحَمَلُوا عَلَى حَمِيرٍ جَمِيعَ الْمُعَيَّنِينَ مِنْهُمْ، وَأَتَوْا بِهِمْ إِلَى أَرِيخَا مَدِينَةِ النَّخْلِ إِلَى إِخْوَتِهِمْ. ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى السَّامِرَةِ.¹⁶ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ أَرْسَلَ الْمَلِكُ أَحَاظُ إِلَى مُلُوكِ أَشُورَ لِيَسَاعِدُوهُ. فَإِنَّ الْأَدُومِيِّينَ أَتَوْا أَيْضًا وَصَرَبُوا يَهُودَا وَسَبَّوْا سَبًّا.¹⁸ وَأَفْتَحَمَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ مُدْنَ السَّوَاخِلِ

er sie in eure Hände gegeben; ihr aber habt sie erwürgt so greulich, daß es in den Himmel reicht.¹⁰ Nun gedenkt ihr, die Kinder Juda's und Jerusalems euch zu unterwerfen zu Knechten und Mägden. Ist das denn nicht Schuld bei euch wider den HERRN, euren Gott?¹¹ So gehorcht mir nun und bringt die Gefangenen wieder hin, die ihr habt weggeführt aus euren Brüdern; denn des HERRN Zorn ist über euch ergrimmt.¹² Da machten sich auf etliche unter den Vornehmsten der Kinder Ephraim: Asarja, der Sohn Johanans, Berechja, der Sohn Mesillemoths, Jehiskia, der Sohn Sallums, und Amasa, der Sohn Hadlais, wider die, so aus dem Heer kamen,¹³ und sprachen zu ihnen: Ihr sollt die Gefangenen nicht hereinbringen; denn ihr gedenkt nur, Schuld vor dem HERRN über uns zu bringen, auf daß ihr unsrer Sünden und Schuld desto mehr macht; denn es ist schon der Schuld zu viel und der Zorn über Israel ergrimmt.¹⁴ Da ließen die Geharnischten die Gefangenen und den Raub vor den Obersten und vor der ganzen Gemeinde.¹⁵ Da standen auf die Männer, die jetzt mit Namen genannt sind, und nahmen die Gefangenen; und alle, die bloß unter ihnen waren, zogen sie an von dem Geraubten und kleideten sie und zogen ihnen Schuhe an und gaben ihnen zu essen und zu trinken und salbten sie und führten sie auf Eseln alle, die schwach waren, und brachten sie gen Jericho, zur Palmenstadt, zu ihren Brüdern und kamen wieder gen Samaria.¹⁶ Zu derselben Zeit sandte der König Ahas zu den Königen von Assyrien, daß sie ihm hülften.¹⁷ Und es kamen abermals die Edomiter und

وَجَنُوبِي يَهُودًا وَأَخَذُوا بَيْتَ شَمْسِي وَأَبْلُونَ وَجَدِبْرُوتَ
وَسُوكُو وَفُزْرَاهَا وَتَيْمَنَةَ وَفُزْرَاهَا وَحَمْرُو وَفُزْرَاهَا وَسَكَنُوا
هُنَاكَ.¹⁹ لِأَنَّ الرَّبَّ دَلَّلَ يَهُودًا بِسَبَبِ آخَارَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ،
لِأَنَّهُ أَجْمَعَ يَهُودًا وَحَانَ الرَّبِّ خِيَانَةً.²⁰ فَجَاءَ عَلَيْهِ تَعْلَتٌ
فَلَاسِرٌ مَلِكُ أُسُورَ وَصَابِقُهُ وَلَمْ يُسَبِّدْهُ.²¹ لِأَنَّ آخَارَ أَحَدٌ
قِسْمًا مِنْ بَيْتِ الرَّبِّ وَمِنْ بَيْتِ الْمَلِكِ وَمِنْ الرُّؤَسَاءِ
وَأَعْطَاهُ لِمَلِكِ أُسُورَ وَلِكَيْتَهُ لَمْ يُسَاعِدْهُ.²² وَفِي ضَيْقِهِ زَادَ
خِيَانَةَ لِلرَّبِّ الْمَلِكُ آخَارُ هَذَا²³ وَدَبَّحَ لِلْهَةِ دِمَشْقَ الَّذِينَ
صَارَبُوهُ وَقَالَ، لِأَنَّ إِلَهَةَ مُلُوكِ أَرَامَ تُسَاعِدُهُمْ أَنَا أَدْبَحُ
لَهُمْ فَيُسَاعِدُونِي. وَأَمَّا هُمْ فَكَانُوا سَبَبَ سُفُوطٍ لَهُ
وَلِكُلِّ إِسْرَائِيلَ.²⁴ وَجَمَعَ آخَارُ آيَةَ بَيْتِ اللَّهِ وَقَطَعَهَا
وَأَغْلَقَ أَبْوَابَ بَيْتِ الرَّبِّ، وَعَمَلَ لِنَفْسِهِ مَدَائِحَ فِي كُلِّ
رَاوِيَةٍ فِي أُورُشَلِيمَ.²⁵ وَفِي كُلِّ مَدِينَةٍ قَمَدِينَةٍ مِنْ يَهُودًا
عَمِلَ مُزْتَفَعَاتٍ لِلْإِقَادِ لِلْهَةِ أُحْرِي وَأَسْحَطَ الرَّبُّ إِلَهُ
آبَائِهِ.²⁶ وَبَقِيَ أُمُورُهُ وَكُلُّ طَرْقِهِ الْأُولَى وَالْأَخِيرَهُ مَكْتُوبَةٌ
فِي سِفْرِ مُلُوكِ يَهُودًا وَإِسْرَائِيلَ.²⁷ ثُمَّ اصْطَجَعَ آخَارُ مَعَ
آبَائِهِ فَدَقَّقُوهُ فِي الْمَدِينَةِ فِي أُورُشَلِيمَ، لِأَنَّهُمْ لَمْ يَأْتُوا بِهِ
إِلَى قُبُورِ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ. وَمَلَكَ حَزَقِيَّا ابْنَهُ عِوَصًا عَنْهُ.

schlugen Juda und führten etliche weg.¹⁸ Auch fielen die Philister ein in die Städte in der Aue und dem Mittagslande Juda's und gewannen Beth-Semes, Ajalon, Gederoth und Socho mit ihren Ortschaften und wohnten darin.¹⁹ Denn der HERR demütigte Juda um Ahas willen, des Königs Juda's, darum daß er die Zucht auflöste in Juda und vergriff sich am HERRN.²⁰ Und es kam wider ihn Thilgath-Pilneser, der König von Assyrien; der bedrängte ihn, und stärkte ihn nicht.²¹ Denn Ahas plünderte das Haus des HERRN und das Haus des Königs und der Obersten und gab es dem König von Assyrien; aber es half ihm nichts.²² Dazu in seiner Not machte der König Ahas das Vergreifen am HERRN noch mehr{~}²³ und opferte den Göttern zu Damaskus, die ihn geschlagen hatten, und sprach: Die Götter der Könige von Assyrien helfen ihnen; darum will ich ihnen opfern, daß sie mir auch helfen, so doch dieselben ihn und dem ganzen Israel zum Fall waren.²⁴ Und Ahas brachte zuhauf die Gefäße des Hauses Gottes und zerschlug die Gefäße im Hause Gottes und schloß die Türen zu am Hause des HERRN und machte sich Altäre in allen Winkeln zu Jerusalem.²⁵ Und in den Städten Juda's hin und her machte er Höhen, zu räuchern andern Göttern, und reizte den HERRN, seiner Väter Gott.²⁶ Was aber mehr von ihm zu sagen ist und alle seine Wege, beide, die ersten und die letzten, siehe, das ist geschrieben im Buch der Könige Juda's und Israels.²⁷ Und Ahas entschlief mit seinen Vätern, und sie begruben ihn in der Stadt zu Jerusalem; denn sie brachten ihn

nicht in die Gräber der Könige Israels.
Und sein Sohn Hiskia ward König an
seiner Statt.